

Nr 1310

Av herr **Sjöholm**, i anledning av styrelsens för riksdagens förvaltningskontor framställning angående ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsatsets fullgörande.

De argument som åberopas till stöd för förvaltningskontorets förslag till visstidspension och till engångsersättning har förlänats en generell prägel men torde i praktiken endast komma att äga faktisk tillämpning på ett mycket begränsat antal fall, ett förhållande som av förvaltningskontoret lämnas obeaktat. Det kan icke vara riktigt eller rimligt att ersättningar av det ena eller andra slaget utbetalas till personer som icke på något sätt kan anses vara i behov därav. Ett acceptande av förvaltningskontorets föreliggande förslag skulle otvivelaktigt få denna icke önskvärda konsekvens. Denna kan undvikas genom ett system med behovsprövning i varje särskilt fall.

Med åberopande av det ovan anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta *dels* avslå förvaltningskontorets föreliggande förslag till visstidspension och till engångsersättning i vissa fall och *dels* åt förvaltningskontoret giva i uppdrag att framlägga nytt förslag i ärendet, vari kravet på behovsprövning i det särskilda fallet beaktas.

Stockholm den 26 november 1968

Sten Sjöholm (fp)
